

Mål T-5/93

Roger Tremblay m.fl.
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Upphovsrätt — Förordning nr 17 — Ogillande av klagomål —
Skyldigheter vid utredning av klagomål — Gemenskapsintresse”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 24 januari 1995 II - 188

Sammanfattning av domen

1. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Räckvidd — Beslut om tillämpning av konkurrensregler*
(EG-fördraget, art. 190; rådets förordning nr 17, art. 3)
2. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Motsägelse — Verkan*
(EG-fördraget, art. 190)
3. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Kommissionens skyldighet att genom beslut avgöra om en överträdelse föreligger — Föreligger inte*
(EG-fördraget, art. 85 och 86)

4. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Hänsynstagande till gemenskapsintresset vid utredning av ett ärende — Bedömningskriterier (EG-fördraget, art. 85 och 86)*

1. Motiveringen av ett beslut som går någon emot måste dels göra det möjligt för mottagaren att få kännedom om huruvida den åtgärd som har vidtagits är berättigad, så att han i förekommande fall kan göra gällande sina rättigheter och kontrollera om beslutet är välgrundat, dels göra det möjligt för gemenskapernas domstolar att utöva sin kontroll. Kommissionen är emellertid inte skyldig att i motiveringen till de beslut som den fattar för att säkerställa tillämpningen av konkurrensreglerna ta ställning till alla argument som de berörda åberopar till stöd för sin ansökan om att det skall konstateras att en överträdelse har skett av dessa regler; det är tillräckligt att den framställer omständigheterna och de juridiska överväganden som är av väsentlig betydelse för hur det antagna beslutet har fattats.

En motivering av ett beslut varigenom kommissionen ogillar ett klagomål som grundas på tre klagopunkter och där endast två av dessa klagopunkter behandlas, utan att det framgår vad som är anledning till att klagomålet ogillas avseende den tredje klagopunkten, uppfyller inte kraven i artikel 190 i fördraget.

2. En motsägelse i motiveringen av ett beslut utgör en överträdelse av skyldigheten i artikel 190 i fördraget på så sätt att den

påverkar den aktuella rättsaktens giltighet om det fastställs att mottagaren av akten på grund av denna motsägelse helt eller delvis inte har möjlighet att få klarhet i de verkliga skälen till beslutet och att rättsakten på grund av den omständigheten helt saknar juridisk grund.

3. Bestämmelserna i artiklarna 85.1 och 86 i fördraget har direkt effekt i förhållandena mellan enskilda och skapar direkt rättigheter för de enskilda som de nationella domstolarna måste säkerställa. Med tanke på denna delade behörighet mellan kommissionen och de nationella domstolarna och det skydd som medborgarna därigenom får vid de nationella domstolarna, bör det anses att artikel 3 i förordning nr 17 inte ger den som inger en ansökan i enlighet med den nämnda artikeln — även om kommissionen övertygats om att en sådan överträdelse förelåg — någon rätt att få ett beslut från kommissionen i enlighet med artikel 189 i fördraget om huruvida en överträdelse skett av de ovan nämnda bestämmelserna i fördraget. Endast om föremålet för klagomålet faller under kommissionens exklusiva behörighet, såsom då ett undantag som beviljats i enlighet med artikel 85.3 i fördraget dras tillbaka, blir resultatet annorlunda.

4. Kommissionen har rätt att ogilla ett klagomål när den, antingen innan den påbör-

jat någon utredning eller efter det att den vidtagit en förberedande utredning, konstaterar att målet inte är av tillräckligt stort gemenskapsintresse för att motivera en fortsatt utredning. För att bedöma detta intresse måste kommissionen ta hänsyn till omständigheterna i fallet i fråga och i synnerhet de faktiska och rättsliga förhållanden som framställts för den. Det åligger den bland annat att avväga den påstådda överträdelsens betydelse för den gemensamma marknadens funktion, om det är troligt att det går att konstatera att den föreligger och hur omfattande den förberedande utredning som är nödvändig kommer att bli, för att på bästa sätt fullgöra sin övervakningsuppgift beträffande artiklarna 85 och 86 i fördraget. Att ansökan redan framställts vid nationell domstol eller vid en nationell konkurrensmyndighet om ett avtal, beslut eller samordnat förfarande överensstämmer med artiklarna 85 och 86 i fördraget är en omständighet som kom-

missionen kan ta hänsyn till vid bedömningen av målets gemenskapsintresse.

Kommissionen har, när effekten av de överträdelser som i en klagoskrift påstås ha skett inte har märkts annat än huvudsakligen inom en enda medlemsstats territorium och då klaganden har fört talan i tvister avseende dessa överträdelser vid behörig nationell domstol eller vid nationell förvaltningsmyndighet i denna medlemsstat, rätt att ogilla klagomålet på grund av bristande gemenskapsintresse. Detta gäller dock endast om de nationella domstolarna och myndigheterna på ett tillfredställande sätt kan tillvarata klagandens rättigheter, vilket förutsätter att dessa har möjlighet att samla de faktiska uppgifterna för att kunna avgöra om förfarandena i fråga utgör en överträdelse av de ovan nämnda bestämmelserna i fördraget.